

SLOVO RESTAURACE OZNAČUJE OBČERSTVOVNU TĚLA I DUCHA, ALE TAKÉ OBNOVU PAMÁTKY (NEBO REŽIMU) DO PŮVODNÍHO STAVU. PROVOZOVATEL HOSPOD JSOU RESTAURATÉŘI, TI DRUZÍ – VZÁCNĚJŠÍ – JSOU RESTAURÁTOŘI. „SMYSLEM NAŠÍ PRÁCE JE VRÁТИT ZÁKAZNIKOVI KŘESLO, SKŘÍN NEBO STOLEK, DESÍTKY LET JAKO NEPOTŘEBNÝ KRÁM ODLOŽENÝ NĚKDE NA PŮDĚ, ZPÁTKY V TĚ PODOBĚ, V JAKÉ JE DOKONČIL TRUHLÁŘSKÝ NEBO STOLAŘSKÝ MISTR TŘeba před dvěma sty lety.“

Rudolf Baudis

Tak do jedné věty shrnul svou zásadu mladý podnikatel David Fiala, jemuž se podařilo během několika let vybudovat prosperující firmu specializující se na obnovu starého nábytku. „Neprosadili jsme se samozřejmě naráz, ale trpělivostí a kvalitou. Možná, že některí obchodníci starožitnosti lacino kupují, draho prodávají a z toho bohatnou. Naším cílem je především spokojený zákazník“, říká pan Fiala. „Za kvalitu práce ručíme

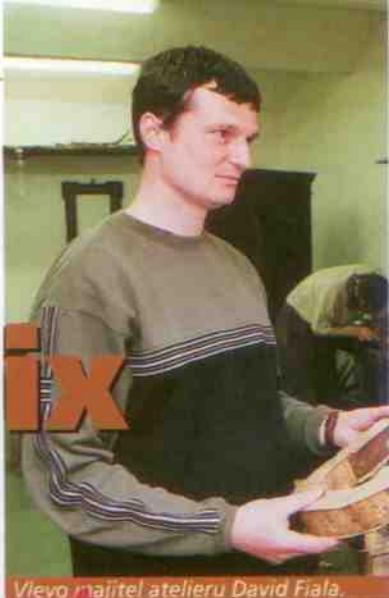

svou pověst, ceny držíme pod pražským průměrem, takže máme dobré jméno u nás i v cizině. Nedávno u nás natácel i štáb německé televize, aby zjistil nějaká tajemství. Naším tajemstvím jsou alejen ony kdysi pověstné zlaté české ruce.“

Zvlášť si ceníme starých ovocných dřev, jabloní, hrušní, švestky... Často potřebujeme i ořech nebo exotická dřeva jako eben. Na intarzie se hodí bahenní dub, zdeformované kořeny různých dřevin,

RESTAURÁTORSKÝ Atelier FIALA

Jako Fénix z popela

Vlevo majitel ateliéru David Fiala.

K opravám a rekonstrukcím je zapotřebí, kromě znalostí a dovednosti, i nejrůznější dřevo a kování.

Jak se takové věci opatrují?

„Těžko,“ zaznělo jednohlasně od všech pracovníků ateliéru, co byli v doslechu. „Na starý nábytek můžeme použít zase jen staré dřevo, podobné tomu, z jakého jej vyrobili staří mistři. Nenahradí ho ani stolový dub vysychající někde posledních dvaceti let. Pořád to bude jiné dřevo, nežli to, které použil stolař před dvěma stoletími. Pro někoho je poklad hrnec stříbrnáků v hradním sklepení, pro nás je vzácností, když se nám podaří někde na bouričce starého stavení nebo v někdejší truhlářské dílně najít použitelný kus starého dřeva. Často dá větší práci vyhledat vhodný materiál, aby měl patřičné stáří a strukturu, než samotné restaurování. Mohli byste nás vidět dokonce i hrabat se v kontejnerech a na skládkách, i tam se dá najít ledacos, co se jinému nehodi, ale nám ano. Tu a tam si vyrážneme kus dřeva neprolezlého červotocem nebo se může hodit nějaký původní pant či kování.“

Zvláště si ceníme starých ovocných dřev, jabloní, hrušní, švestky... Často potřebujeme i ořech nebo exotická dřeva jako eben. Na intarzie se hodí bahenní dub, zdeformované kořeny různých dřevin,

Prevzít nábytek do renovace a pak říct, že se nám něco rozpadlo pod rukama nebo že se něco nepovedlo – to je prostě nemyslitelné. Nejsme žádná velká manufakturní, trvale zaměstnávám jen pět řemeslníků. I když jsou mladí, prosí hustým zkušebním sítěm a zůstali jen ti, co umí všechno, co s restaurováním souvisí: veškeré truhlářské a řezbářské práce, zejména intarzování čili vykládání dřevem. Na leckteré zakázce jsou ovšem i speciální práce, na které přizýváme odborníky. To se týká třeba vyplétání sedáků a opěradel ratanem, čalounictví, pozlacenání včetně patinování, oprav hodinových strojů, malby na nábytek či restaurování obrazů.“

Ze starého...

...nové.

tzv. kořenice, či stromové nádory vyskytující se u břízy, ořechu nebo topolu. Zvláště si ceníme spolupráce se skutečným mistrem, Ivanem Mrázem, jehož sláva se donesla i za hranice, protože dokáže vyrobit v podstatě jakékoli nábytkové kování a ozdoby, ale i zámky a klíče přiměřené době vzniku jednotlivých kusů nábytku."

Je červotoč důkazem stáří?

Někdy se prý na replikách nebo na doplněných částech nábytku dělají stopy po červotoči, aby vypadalo starší. „To považujeme za šarlatánství, ale po dohodě se zákazníkem, pokud si přeje „jednotnou

úpravu“, tak není problém mu i na nové části nábytku nebo rámu obrazu pář direk vyvrátat. Zpravidla ale červotočům a ostatním dřevním škůdcům (plisné) v jejich díle zabraňujeme. Pokud se zjistí, že nábytek, který dostaneme do péče, je napaden nějakými škůdci, odvezeme ho do Roztok na radioaktivní ozáření, které je zaručen zahubí. Kromě toho ošetřujeme dřevo spolehlivými chemickými přípravky.

Na rozdíl od soch, kde restaurátoři obvykle dodržují zásadu, že nahrazené části původního díla se neopatrují žádnou patinou, aby bylo zřejmé, co je původní a co bylo doplněno, nábytek zůstává i přes svou historickou a uměleckou hodnotu především užitným předmětem. Zakládáme si na tom, že se naše zásahy při záběžném zkou-

bytek ale určitě žádnou starožitnou ozdobou jejich domácnosti nebude!

Než svoje oblíbené křesílko, bez něhož si odpolední zdímnutí nebo dýchánek nedovedete představit, svěřte do rukou restaurátorů, měli byste vědět, jaké péče se mu dostane. V případě restaurátorského ateliéru Fiala už odborníci určitě předtím měli v práci vzácnější kus a poradili s větším poškozením, než jakým se vyznačuje to vaše zamilované křesílko nebo sekretář. I když o svůj nábytek dobrě pečujete, nejlépe mu prospějete tím, že se poradíte s odborníky, kteří milerádi přijdu k vám domů oživit jeho lesk a provést drobné opravy.

Restaurátoři dávají přednost třeba i víc poškozenému kusu nábytku, ale nedotčenému předchozími neodbornými po-

mání nerozeznají od části, které zůstaly v původním stavu.“

Važme si starého nábytku, nebude

Kdysi, když se nevěsta stěhovala za svým vyvoleným, vezla si s sebou výbavu, kromě povinných perín to byl především nábytek. Jeho bytelná konstrukce měla zpomalit stárnutí a oddálit tak vydání na pořízení nového. Nábytek tvoril hlavní část viditelného „zboží“ nevěsty, které se obřadně přiváželo do domu ženicha. Sousedé a známí oceňovali jeho úroveň a takové hodnocení si pak žena často nesla s sebou celý život. Truhláři věnovali proto výrobě nábytku mimořádnou péči.

Jednotlivé kusy nábytku udržovaly památku na rodiče a prarodiče a když ze starly, vnuci a pravnuci do nich dávali obilí a sůl pro dobytek, aby nakonec dosloužily na zápraží, třeba jako přístřešek pro drůbež. Pro naše vnuky a pravnuky náš dnešní sektorový dřevotřískový ná-

kusy o opravy. Označí si nejprve veškerá poškození a praskliny, chybějící díly a trásky či řezbované ozdoby. Pak se demontuje celá konstrukce na jednotlivé díly a ty se opravují či doplňují chybějícími nebo vážně poškozenými částmi, které je třeba znova vyrobit. Poté, co je díl zcela připravený, klíží se do původní sestavy. I když jsou k dispozici moderní kontaktní a disperzní lepidla, při restaurování nábytku se dává přednost starému dobrému kostnímu klihu. Ke slovu přijde i obyčejná žehlička. Závěrečnou prací je povrchová úprava.

Nejpracnější je odstranění starých laků a náносů. Nových vrstev přírodního laku se nanáší tolik, aby se dosáhlo jednotného dojmu a barvy původních, renovovaných i nových součástí. O umění restaurátorů Fialova ateliéru se zákazníci i zájemci o starožitnosti můžou přesvědčit na vlastní oči. V prodejně, která je zároveň výstavní síní, je každý vítán. Pokud obnovu starožitného nábytku svěříte odborníkům, jedno je jisté: nábytek, jenž prošel jejich rukama, nás určitě přežije.

**RESTAURÁTORSKÝ
Atelier** FIALA

Prodejna v areálu provozu:

Školní 1 (roh Bránická ul.) Praha 4

Tel.: 244 463 091, Mob.: 602 385 998, 602 363 239

www.atelier-fiala.cz

E-mail: artconsult@volny.cz